

Farní zpravodaj

Blatná - Černívsko - Kadov - Sedlice - Záboří

Číslo 89

Advent a Vánoce 2025

Adventní duchovní obnova

Drazí přátelé,

zvu Vás všechny na duchovní obnovu, která se uskuteční v sobotu 13. prosince 2025 dopoledne v Blatné. Povede ji duchovní správce Vlachova Březí P. Šimon Stančík, a to na téma Matka Boží, Panna Maria, bez níž je adventní doba nemyslitelná. Začneme mší svatou v kostele v 9.00, poté budou dvě promluvy ve farním sále s přestávkou na občerstvení. Zakončení bude v poledne modlitbou Anděl Páně a příležitostí ke svaté zpovědi.

P. Rudolf Hušek

Poděkování varhaníkům

22. listopadu je v katolickém kalendáriu svátek mučednice – sv. Cecílie. Mimo jiné je tato svěťce patronkou hudebníků. Touto cestou chceme poděkovat všem varhaníkům, kteří v našich farnostech doprovází nejen nedělní bohoslužby. Málokdo z nás si uvědomuje, kolik hodin času tato služba vyžaduje. Varhaníci mnohdy musí upravit své rodinné plány, aby byl hudební doprovod při mši svaté zajištěn. Zvláště v zimě, kdy my ostatní se zahříváme v teplých rukavicích, varhaníci prokřehlými prsty kouzlí Bohu libé melodie po promrzlých klávesách. Někteří ještě navíc tráví mnoho času přípravou a zkouškami farního sboru.

Milí varhaníci, moc si vážíme vaší služby. Přejeme, ať vám Pán Bůh požehná čas, který mu a farnostem věnujete a na přímluvu svaté Cecílie, ať je vaše služba radostí!

redakční rada

Cesty Martiny Vácové, které vedou dovnitř

Martina, rodačka z Blatné, žije s rodinou v Praze. Letos v červenci se poprvé zúčastnila pouti na Svatou Horu.

Proč ses rozhodla jít poutní cestu na Svatou Horu?

O pořádání poutí na Svatou Horu jsem věděla již z minulých let, říkala mi o nich maminka, ale bohužel jsem si nenašla dva dny času. Několikrát jsme s maminkou na Svatou Horu zajely, ale mimo tuto organizovanou cestu. Líbí se mi, že se otec Marcin každoročně na pouť vrací a že si mezi svými povinnostmi vždy udělá čas.

Letošní pouť jsem věnovala své mamince Martě Divišové, která zemřela krátce před tím – 6. července 2025 v 88 letech. Nesla jsem ji s sebou v srdci. Mše na Svaté Hoře byla pro mne zásadní – s maminkou jsem se zde loučila podruhé. Bylo to emotivní, cítila jsem zde silnou energii. Během cesty a poté v kostele se ve skupině objevilo mnoho farníků nejen z Blatné, z nichž jsem na začátku znala jenom otce Marcina, ale postupně jsem se seznámila s dalšími milými poutníky. Mladý muž František z Písku, který šel také poprvé (přivedl ho jeho kamarád Viktor Borský), je bratr mého kolegy z práce, což jsem zjistila, až když jsem v práci vyprávěla o svém zážitku. Uvědomila jsem si, jak je vše propojené. Líbilo se mi, že mezi poutníky byly zastoupeny všechny generace a pouť měla mezinárodní rozměr.

Cesta byla mým cílem – je neskutečné, jak těch 21 km rychle uteklo. Cesta pro mě fyzicky náročná nebyla a i mentálně jsem se byla připravena ji zvládnout. Podobně dlouhé trasy chodím po horách. Ale tady jsem prožila chvíle a vnímala něco, co jsem při klasickém turistickém pochodu nepoznala – nejen krásy přírody, ale také krásu společenství, růženec, ticho, propojení přírody a duchovna – v životě jsem nic podobného ještě nezažila.

Zanedlouho poté jsi šla také pouť na Křesovec

Bylo to ještě více o mojí mamince, její maminka (moje babička) totiž pocházela z Pacelic. Když jsem viděla plakátek, hned jsem věděla, že určitě půjdu. Jezdili jsme občas přes Pacelice, ale na Křesovci jsem byla myslím jen jednou, jako malá holka.

V Radobyčích jsem byla zvláštním způsobem dojatá. Vzpomínala jsem na maminku – cestování ji nikdy příliš nelákalo, ale někdy se nechala přemluvit a vydaly jsme se spolu aspoň na krátký výlet. Teď mě mrzí, že jsme si nenašly čas na více cest a nenavštívily blízká či vzdálenější místa – třeba Lomec, který mohl být pro obě duchovním obohacením. Dnes mi více dochází, že společné cesty, o kterých někdy sníme, bychom měli uskutečnit, dokud ještě můžeme. Obě poutě, kterých jsem se zúčastnila, byly krásné, i přestože každá měla jinou atmosféru.

Pouť s otcem Marcinem byla pro mě více sebezamyšlením a vnitřním rozjímáním. Otec Marcin má smysl pro humor, nadhled a dokáže se s laskavostí dívat na běžný i duchovní život. Druhou pouť na Křesovec jsem vnímala jako cestu s danými pravidly a pevnějším řádem, místy jsem se cítila trochu svázaněji, protože společenství poutníků bylo více tradiční. Tato pouť mi dala i to, že od té doby si více všímám křížků a božích muk u cest. U těchto posvátných míst si představuji konkrétní příběhy – třeba že sem chodili místní rolníci a modlili se k Bohu. Někdy se ptám: „*Proč jej postavili zrovna zde?*“ Zajímavé pro mne byly také modlitby a živé vzpomínky na Matku Rosu Vůjtěchovou. Růženec jsem znala jenom, když se modlili jiní, ale na obou poutích jsem se s ním seznámila osobně. Když jsem o svých poutích vyprávěla známým, několik z nich jsem inspirovala natolik, že mi řekli, že se příští rok chtějí přidat. Věřím, že jim to rozhodnutí vydrží – a že i oni na své cestě objeví něco, co osloví jejich srdce.

Setkala ses s vírou již v dětství, třeba v rodině?

Ano, zejména díky babičce z tatínkovy strany. Babička i tatínek Václav chodili z Předmíře do kostela do Kasejovic a my děti jsme tam občas jezdily s rodiči na poutě, Vánoce či Velikonoce. Pamatuji si například na ořerní pytlíky z tmavého červeného sametu s třásněmi na dlouhé tyči, do kterých se vybíraly dary při bohoslužbě. Nechodili jsme tenkrát do kostela často, ale na některé chvíle a obrazy z dětství vzpomínám dodnes.

Z vyprávění tatínka si pamatuji, že každý z jeho rodičů byl jiného vyznání. Myslím, že dědeček byl v Českobratrské církvi, babička byla katolička. Babička neměla lehký život, žila sama na vesnici a víra pro ni byla zásadní životní hodnotou. Měla doma pověšené růžence a svaté obrázky a často se růženec modlila. Pro nás děti byla modlitba často dlouhá – byly jsme netrpělivé, a tak se občas stávalo, že jsme při ní zlobily. Tatínek byl pak přísný, neboť chtěl, abychom se modlitby naučily a měly k víře úctu.

Po dětských letech pak následovalo období, kdy se duchovno zdálo být na vedlejší koleji. Až na střední škole (v polovině 80. let) jsme se s kamarádkou

občas zastavily v Plzni u její tety a chodily s ní do tamního kostela na mše.

Tenkrát jsem zde vnímala nejen prostor velkého svatostánku, ale i přítomnost duchovna, jehož síla mě dokázala oslovit a podnítit k hlubšímu zamyšlení. Kázání mladého kněze bylo pro nás, mladé, obzvlášť zajímavé – nejen proto, že bylo srozumitelné, ale také proto, že obsahovalo jemnou kritiku tehdejšího režimu, což nám nabízel jiný pohled na svět.

Po škole jsem se stěhovala do Prahy, přišla rodina a každodenní starosti a spirituální život se trochu posunul do pozadí. Dnes si více než kdy dříve uvědomuji, jak je důležité svůj vnitřní svět opečovávat a rozvíjet.

Jaká byla tvoje profesní cesta?

Při mateřské dovolené jsem se rozhodla vystudovat obor „sociální práce“ na Vyšší odborné škole sociálně právní. Jelikož je škola součástí Evangelické akademie, studium mě obohatilo nejen v oblasti sociální práce, ale i v poznání historie náboženství.

Během studia jsem pracovala rok v Arcidiecézní charitě Praha na projektu *Adopce na dálku*, kde jsem měla možnost poznat jiný „svět“ a různé typy lidí. Setkala jsem se tam s dvěma ženami, které byly silně věřící, ale lidsky nebyly vždy vřelé – uvědomila jsem si, že každé společenství přináší své silné i slabé stránky. Většina mých kolegů a kolegyně však byli laskaví a inspirativní lidé.

Svou snahu pomáhat jsem si mohla splnit také díky přímému zapojení do spolku Help for Children, který více než 15 let podporoval vzdělávání dětí v Kambodži.

Nakonec se přímé terénní sociální práci nevěnuji, ale pracuji na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde mohu využít své zkušenosti a znalosti v jiném kontextu.

Jak vypadá tvoje současná cesta víry?

Když přišel do farnosti Blatná otec Marcin, maminka začala zase pravidelně chodit do kostela, tak jako v dětství a mládí. I díky němu a současnému panu faráři P. Huškovi měla duchovně obohacený podzim života. Občas jsem do kostela s ní šla také, ale nikdy jsem si netroufla sednout do lavice mezi farníky, vždy jsem stála vzadu. S maminkou jsme si po mši cestou domů povídaly

Marta Divišová

o obsahu a smyslu nedělního kázání – vnitřně nás to sblížovalo a posilovalo. Někdy jsme se po mši zastavily s panem Josefem Šurátem a společně debatovali o běžných i duchovních tématech.

Dlouho jsem měla duchovní svět propojený s maminkou, v posledních měsících jsme spolu debatovaly o víře a síle spirituality více doma. Teď když maminka opustila svoji pozemskou životní pouť, je pro mě důležité zachovat si společné vzpomínky a životní hodnoty, které mi předala, a přitom nacházet vlastní cestu.

S mým životem je spojeno cestování – na cestách ráda navštěvuji kostely a posvátná místa, kde vnímám ztišení a mohu se spojit sama se sebou a promlouvat se svými předky.

„Cítím, že zaseté semínko v dětství pomalu klíčí a postupně dozrává.....“

Rozhovor vedl František Jirsa

Tříkrálová sbírka 2026

Od 1. do 14. ledna 2026 bude probíhat již 26. ročník Tříkrálové sbírky. Aby i do našich domovů mohla přijít vzácná návštěva v podobě Tří králů a přinést radost, požehnání a pro potřebné pomoc, je potřeba ochotných pomocníků. Hledáme děti, které se převléknou za krále a dospělé, kteří tyto skupinky doprovodí. Zájemci volejte na tel.: 734 219 732.

V pátek 2. ledna během mše svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné udělí pan farář P. Rudolf Hušek koledníkům požehnání.

V Sedlici proběhne Tříkrálová sbírka v neděli 4. ledna.

Renáta Turková

Počátky pokoncilní liturgie v Československu očima laika

Je asi vesměs známým faktem, že liturgie tak, jak ji známe dnes, vychází z konstituce (ustanovení) *Sacrosanctum Concilium* z roku 1963, jež byla prvním velkým dokumentem vydaným Druhým vatikánským koncilem (1962–1965). V ní vyvrcholily snahy o obnovu liturgie počínající již na přelomu 19. a 20. století hlavně v Německu a Francii. Zásad liturgické reformy bylo více, obecněji však lze říci, že směřovaly k aktivnějšímu podílu laických věřících, jednoduchosti obřadů, většímu prostoru pro Boží slovo a upřednostňování celebrace ve společenství. Mezi laiky byla asi nejvýrazněji vnímána změna postavení kněze při mši z dosavadní pozice "versus orientem" (na východ, k oltáři) na pozici "versus populum" (k lidu), k čemuž se v kostelech začal upravovat nebo zcela nově pořizovat odpovídající mobiliář (obětní stůl, ambon; odstraněny naopak chórové mřížky, někde i kazatelny), a dále zařazení národních jazyků namísto dosavadní latiny. Koncil přitom nezakázal předchozí praxi tradiční latinské, tzv. tridentské mše, ale postupem let získala naprostou převahu reformovaná liturgie.

Jak už to v takových případech bývá, mnoho kněží nové bohoslužebné zvyklosti nadšeně přijalo, mnoho je prostě jen akceptovalo jako ustanovení vyšších církevních orgánů, ale nemálo, zvláště těch starších, se s nimi vcelku pochopitelně nesžilo a drželi se tridentské formy, ve které byli vyučeni a kterou po léta vykonávali. Ostatně dodnes se mezi kněžími najdou tací, jimž by bylo nebo je bližší tradičnější pojetí, stejně tak i mezi věřícími. Jak ale právě laici vnímali praktickou stránku liturgické reformy v době, kdy vstupovala v život? Zajímavý pohled v tomto směru nabízí kronikářské svědectví Františka Chaloupky z Kvášňovic čp. 78, které je v plném znění publikováno níže.

František Chaloupka (* 13. 6. 1920, † 3. 6. 2005) prožil v Kvášňovicích celý život. Jelikož se hlásil k římskokatolickému vyznání, a to i v době socialismu, jak bylo na venkově vcelku obvyklé (do kostela chodili i leckteří lokální straničtí funkcionáři a nebývalo to jen z kontrolních důvodů), navštěvoval pravidelné bohoslužby v místním farním kostele sv. Bartoloměje. Jako duchovní správci se tu za jeho života vystřídali P. Josef Staněk (1908–1929), P. Josef Zdeněk (1930–1936), P. Jan Němec, poslední sídelní farář (1936–1957), P. František Paroubek (1957–1999), který sem již dojížděl jako administrátor excurrento z Kotouně, a P. Stanislav Bušta, podobně dojíždějící z Velkého Boru (od 1999). Navíc byl dlouholetým obecním kronikářem (1959–2005), takže měl potřebu zanechat zprávu o všem, co pokládal za důležité. Jeho svědectví je v daném směru tím cennější, že jde právě o pohled „obyčejného“ člověka. Pan Chaloupka byl vyučený kovář, později pracoval v blízkých Defurových Lažanech jako vedoucí údržby tamního provozu národního podniku Českomoravský průmysl kamene. Do roku 1949 byl dokonce předsedou místního národního výboru v Kvášňovicích, než pro vážné zranění oka rezignoval. Své dojmy a postřehy z bohoslužeb, zvláště vánočních, vtělil do kronikářského zápisu za rok 1969.

„Tak když jsme již u těch vánoc, s nimi jsou spojené i bohoslužby v kostele. A myslím, že ty daly vánocům ten sváteční a idilický ráz.

V těchto svátcích bývaly ve zdejší kostele půlnoční mše vánoční. Bylo to velmi hezké a byl vždy plný kostel lidí zdejších i přespolních.

Půlnoční mše byla sloužena o půlnoci ze Štědrého dne na Boží hod vánoční. Byla to mše tak zvaná zpívaná. Varhaník a zpěváci hráli a zpívali koledy a vánoční církevní písně. Vyvolávalo to v celém kostele u všech přítomných vznešenou a dojemnou atmosféru. Nakonec si všichni s chutí zazpívali, Narodil se Kristus pán’

Od doby co zemřel zdejší děkan Jan Němec a je to již řádka let, se zde půlnoční mše nekonají. Bohoslužby zde vykonává farář František Paroubek z Kotouně, který sem v neděli a o svátcích dojíždí. Při těchto bohoslužbách hraje na varhany a zpívá t. č. pan Augustin Pavelec z Myslíva.

V poslední době jsou do církevních obřadů zaváděny změny. Jsou konány z velké části v českém jazyku. Ale zároveň stratily určitou vznešenost. Je v nich více mluveného slova a méně zpěvu. Kněz dělá z velké části nápovědu, protože lidé tento nový postup neznají. Letos na Boží hod vánoční, kdy je mše nejslavnější v roce, zahrál varhaník tři úryvky (necelé sloky) ze tří písniček, jindy po celou mši zněl kostelem zpěv, prostě není to co bývalo a do kostela chodí poměrně málo lidí.“

(Zdroj: Státní okresní archiv Klatovy, Archiv obce Kvášňovice, inv. č. 8, sign. OK 76, Pamětní kniha /1925–1974/, pag. 189–191)

Vladimír Červenka

*Farní kostel sv. Bartoloměje v Kvášňovicích
(foto P. Ing. Mgr. Václav Salák, z dronu)*

*Interiér farního kostela v Kvášňovicích s mobiliářem pro pokoncilní liturgii
(foto autor příspěvku)*

Oslava 180. narozenin

V neděli 19. 10. 2025 jsme oslavili narozeniny hned dvou blatenských farníků, paní Růženky Fialové a Václava Ladmana. Pan farář oběma oslavencům popřál hojnost Božího požehnání, blízkost Ježíšova Srdce a ochranu Panny Marie a poděkoval jim, že jsou s námi jako svědkové víry, která stojí na pevné skále. K přání se připojil i pan starosta a farníci.

Oba oslavenci bez váhání odpověděli na několik otázek.

Fotografie z oslavy jsou na webových stránkách

Paní Růžena Fialová

Kde ses narodila?

Narodila jsem se ve čtvrtek 16. 10. 1930 na svátek sv. Havla při pečení koláčů v Blatné č.p. 146 u starého hřbitova. Jsem rozená Červenková. Maminka byla rozená Mikešová a vzala si Karla Červenku. Sestra Marie byla starší, narodila se v roce 1923 a bratr Karel v listopadu 1924. S manželem Feďou Fialou jsem se seznámila v Blatné, když jsme za Mlékárnou hráli volejbal.

S čím jsi jako dítě doma pomáhala?

Moje maminka chovala husy a krůty. Husy, to byla moje práce. Když jsem přišla ze školy, čekaly na mě husy a hnala jsem je na Přední Topič. Maminka říkala, Růženko, zase sis hrála, vůbec nemají volata, měla jsi jít pást na pole za hřbitov, tam bylo požato obilí.

Na co v mládí nejraději vzpomínáš? Na domov.

Kdo Tě v životě nejvíce ovlivnil? Určitě rodiče a babička.

Kdo je Tvůj křestní a biřmovací patron?

Při křtu mi byla kmotrou moje babička Anna (matka matky, která pocházela z Blatanky), jsem tedy křtěná Růžena Anna. Biřmovaná nejsem.

Jakou modlitbu máš nejraději?

Modlitbu Páně Otčenáš, Zdravas Maria a modlitbu k andělu strážnému Anděle Boží.

Tvůj oblíbený svatý? Modlím se ke všem.

Jakou radu do života bys dala ostatním?

Aby se lidi nevyhýbali práci, protože ta mě drží při životě, dělám stále na zahradě, vozím kolečka, když to jde. Práce je nejlepší lék a udržuje mě v pohodě.

Pan Václav Ladman

Kde ses narodil?

Narodil jsem se v sobotu 19. 10. 1940 v Zahorčičkách při pečení chleba.

Na co v mládí nejraději vzpomínáš? Na celé mládí.

Kdo Tě v životě nejvíce ovlivnil? Rodiče – Václav a Marie Ladmanovi.

Kdo je tvůj křestní nebo biřmovací patron?

Jsem křtěný Václav, biřmovacího patrona mám sv. Jana Evangelistu.

Máš raději kostel v Kadově, kde jsi i kostelníkem, nebo v Blatné?

Mám rád oba kostely, ale mám rád hlavně ty, s nimiž se v těch kostelích setkávám a modlíme se vzájemně za sebe.

Jakou modlitbu máš nejraději? Pod ochranu Tvou.

Tvůj oblíbený svatý? Svatý Václav.

Zpíváš rád? Raději hudbu poslouchám.

Co bys vzkázal mladší generaci farníků?

Mějte se rádi a hledejte Boha, pokud ho neznáte!

A jakou radu bys dal těm dospělým?

Mějte se rádi a važte si drahocenného času.

Co je smyslem Tvého života?

Smyslem života křesťana je líbit se Pánu a přibližovat se k Němu.

Otázky kladla a fotografovala Lenka Scheinherrová

Svěcení zvonu a koncert v Paštikách

Vážení,

s upřímnou radostí, vděkem a úctou ke všem, kdo pomohli uskutečnit náš společný záměr o obnovu celé zvonové soustavy, dáváme tímto na vědomí, že se blíží historická událost. Svěcení nového zvonu sv. Alžběta, který byl letos nově odlit pro kostel sv. Jana Křtitele v Paštikách.

Je to pro nás velmi důležité. Kostel je naše společná chloub a dědictví pro další generace. Vaše finanční i morální podpora byla a stále je obrovská. Mimo to jste přispěli technikou i vlastními silami.

Proto za vás, všechny dobrodince a dárce, bude v neděli 7. prosince v 15 hodin sloužena děkovná mše svatá. Celebrovat bude P. ThLic. Mariusz Piwowarczyk, OMI.

Poté přistoupíme ke svěcení nově odlitého zvonu. Požehnány budou všechny zvony paštického kostela. Následně proběhne první společné zvonění všech.

A protože jste jednoznačně vyjádřili a stále vyjadřujete nesouhlas s ukončením koncertů v našem kostele, slavnostní odpoledne bude pokračovat od 17 hodin charitativním "Bronzovým koncertem", jehož výtěžek bude poukázán konkrétní rodině ve velmi těžké životní situaci.

Skvělého tenora plzeňské opery Davida Ciznera mnozí z vás již znají. Spolu s ním se nám představí sopranistka Kateřina Hrušková. Na klavír tyto výjimečné umělce doprovodí jedinečná Eva Vimrová.

Občerstvení bude pro vás po dobu slavnosti připraveno ve vyhříváném stanu.

Vstupenky na koncert jsou v prodeji jako obvykle v Infocentru Blatná.

Těšíme se opět na krásné společné chvíle, tentokrát v čase adventním, plném očekávání a nové naděje.

*Obec Bezdědovice
a Templum in corde z. s.*

Diecézní pouť do Říma

Ve dnech 25.-29. září 2025 jsme zúčastnili poutě českobudějovické diecéze do Říma. V sobotu 27. září jsme oslavili hlavního patrona Čech – svatého Václava – slavnostní mší svatou s panem biskupem Kročilem v bazilice svatého Petra. Poté následoval průvod k oltáři svatého Václava, modlitba a zpěv svatováclavského chorálu. Navštívili jsme čtyři hlavní římské baziliky a další významné kostely, též historické památky Říma.

Připravujeme přednášku s promítáním fotek.

Milena a Petr Břicháčkovi

Oznámení

Vyrábění adventních věnců proběhne v sobotu 29. listopadu od 14.00 hodin na faře v Blatné. Chvojí je zajištěno, svíce a ozdoby si přineste s sebou.

Adventní koncert v Sedlici

V sobotu 29. listopadu v 18.00 hodin kostele, hrají Trubači Zábřeh a Duo Aviana.

Požehnání vánočního stromu

Vánoční strom v Čechelovicích bude slavnostně požehnan v neděli 30. listopadu v 15.00 hodin.

Adventní koncert duchovní hudby v Blatné

V neděli 30. listopadu v 18.30 bude v kostele Nanebevzetí Panny Marie adventní koncert připravený ZUŠ Blatná ve spolupráci s Kulturní Plantáží Blatná, jenž nabídne souborová i sólová vystoupení žáků a učitelů školy. Zazní nejstarší adventní písně v podobě zpívané i instrumentální. Celým večerem provede Věra Uriánková. Výtěžek ze vstupného bude věnován na restaurování blatenských varhan.

Mikuláš se chce s námi setkat v neděli 7. prosince po mši svaté v Blatné. Přijďte, potěší všechny!

Adventní svěcení zvonu v Paštikách a bronzový koncert v neděli 7. prosince od 15.00 – viz pozvánka na straně 10.

Adventní duchovní obnova v Blatné bude 13. prosince od 9.00 hodin – viz pozvání na úvodní straně.

Kněžská vikariátní konference

V úterý 16. prosince v 9.00 hodin bude mše svatá s kněžími strakonického vikariátu v Blatné; večer mše svatá nebude.

Betlémské světlo

si můžete zapálit v Blatné po mši svaté o 3. a 4. neděli adventní a na Štědrý den od 13.30 do 16.30 hodin. V Sedlici v kostele na Štědrý den od 14.00 do 15.00 hodin. Betlémské světlo bude k dispozici také v dalších kostelech a kaplích – sledujte vývěsky.

Vánoční koncert duchovní hudby v Blatné

V pátek 26. prosince v 15.45 bude v kostele Nanebevzetí Panny Marie vánoční koncert Souboru Musica Dolce Vita (Daniela Demuthová – mezzosoprán, Jan Adamus – hoboje, jako host Zbyňka Šolcová – harfa). Výtěžek ze vstupného bude věnován na restaurování blatenských varhan.

Žehnání vína

V den svátku sv. Jana, apoštola a evangelisty, v sobotu 27. prosince si věřící mohou přinést na mši svatou v 8.00 v Blatné k požehnání víno.

Svátek Svaté Rodiny

V den svátku Svaté Rodiny si mohou manželé obnovit svůj manželský slib a obdržet zvláštní požehnání.

27. prosince Lnáře v 16.00

28. prosince Blatná 8.15, Sedlice 9.45, Záboří 11.30

Mše svatá na závěr občanského roku

Mše svatá na zakončení roku 2025 s pobožností a svátostným požehnáním do roku 2026 bude v Blatné 31. prosince v 15.00 hodin.

Vánoční bohoslužby

St 24. 12. Sedlice 22.00, Blatná 24.00

Čt 25. 12. Blatná 08.15, Sedlice 09.45, Záboří 11.30, Černívsko 15.00

Pá 26. 12. Blatná 08.15, Sedlice 09.45, Kadov 11.30

So 27. 12. Blatná 08.00, Lnáře 16.00

Ne 28. 12. Blatná 08.15, Sedlice 09.45, Záboří 11.30

Po 29. 12. Blatná 08.00

Út 30. 12. Blatná 17.00

St 31. 12. Blatná 15.00

Čt 1. 1. Blatná 08.15, Sedlice 09.45, Záboří 11.30

Novoroční putování

1. ledna 2026 v 11.30 vyjdeme ze Sedlice od kostela sv. Jakuba a půjdeme ke kostelu Narození sv. Jana Křtitele v Radomyšli, kde se zúčastníme od 14.00 hodin mše svaté.

Slavnost Zjevení Páně, žehnání vody, křídý, kadidla a zlatých předmětů

So 03. 01. 2026 Kadov 16.00

Ne 04. 01. 2026 Blatná 8.15, Sedlice 09.45, Záboří 11.30, Černívsko 15.00

Út 06. 01. 2026 Blatná v 17.00

Hromnice

Mše svatá s žehnáním hromniček bude v Blatné v pondělí 2. února 2026 v 17.00 hodin.

Vydává pro vnitřní potřebu: Římskokatolická farnost Blatná, Na Příkopech 1, 388 01 Blatná.

[blatna.farnost.cz](mailto:farni-zpravodaj@seznam.cz), [sedlice.farnost.cz](mailto:farni-zpravodaj@seznam.cz) Uzávěrka příštího čísla je v úterý 20. ledna 2026. Příspěvky zasílejte mailem na adresu: farni-zpravodaj@seznam.cz nebo poštou na adresu farnosti, můžete nám i zavolat - 731 402 142. Náklady na vytištění tohoto čísla jsou 20 Kč.